

det var en Samfundsopgave, som Staten kunde løse, men da vi ere komne med vor Henvendelse, har den højtærede Minister sagt: Stop, vi tage eder paa Ordet, men saa maa I betale noget. Maaske kan der være noget i, hvad der blev sagt, at det er et noget farligt Præcedens, der skabes ved, at det paalægges Selskaberne at betale noget til dette Øjemed. Alligevel vil jeg gerne være med til at stemme for et saadant Forslag. Jeg mener, at det, her er foreslaaet, er et Forsøg paa at formindske det store Antal af Brandskader, som indtræffer mellem Aar og Dag, og det Forsøg vil jeg for mit Vedkommende gerne forpligte Selskaberne til at være med til. Det er tidt sagt, at det er kun Selskaberne, der klage over de mange Ildebrande, fordi de ikke ville af med disse Penge, det er noget, som ikke kommer Folk i Almindelighed ved. Den Opfattelse tror jeg er ved at forsvinde; og især maa den forsvinde for alle de gensidige Selskabers Vedkommende; vi have jo ingen andre Penge end dem, vi faa ind fra vore Medlemmer, vi have ikke nogen Aktiekapital at forrente, alt, hvad vi have, bliver jo, udover hvad der gaar til Administration, brugt til at dække Brandskader. Derfor have vi ment, at det var i sin Orden, at vi henvendte os til den højtærede Justitsminister, og jeg vil gentage, at jeg i alt Fald for mit Selskabs Vedkommende er villig til at betale, hvad her forlanges, og jeg er vis paa, at der er mange Brandselskaber, der uden Knurren ville gaa med til det samme. Det er en saa moderat Afgift, der her foreslaas, at den ikke kan trykke Selskaberne meget. Jeg ønsker dette Forsøg gjort for at se, om det dog ikke kunde formindske Brandskaderne noget. Den højtærede Justitsminister har jo ment det rigtigt at paalægge Brandforsikringselskaberne at betale noget under Hensyn til Statens daarlige finansielle Status. Dette mener jeg og mange med mig, at vi kunne gaa med til, fordi vi ellers frygte for, at et Forslag som det foreliggende skal falde bort, og det ønske vi ikke. Vi ville meget gerne have det sat igennem for at faa en Formindskelse af de mange Brandskader.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) talte om den store Forøgelse af Forsikringen, der har fundet Sted i Løbet af 25 Aar. Ja, det er ganske rigtigt, der er en meget stærk Forøgelse, som kunde tyde paa, at Nationalformuen er vokset, og at vi derfor have Raad til noget mere. Men Forøgelsen ligger maaske dog ogsaa noget deri, at Grundlaget for Forsikringerne,

som det samme ærede Medlem omtalte, er noget forkert. Jeg skal blot nævne — jeg skal ellers ikke komme ind derpaa —, at jeg tror, at Vurderingerne ere alt for høje, og at dette noget er medvirkende til, at Forsikringssummen er forøget saa stærkt, som den er. Som en Indvending kom det samme ærede Medlem med, at vi ikke en Gang vidste, hvilke alle disse Selskaber vare her i Landet. Jeg skal dertil sige, at det tror jeg nok, at vi vide; vi kunne nok faa Selskaberne fundne, saa at vi kunne faa dem til at betale, men der er ganske vist nogle af dem saa smaa, at Beløbene, der kan blive Tale om, blive ubetydelige.

Naar det er sagt, at det kan være et ret farligt Fortilfælde, vi her skabe, saa vil jeg dog gøre opmærksom paa, at vi have et Fortilfælde, vi have f. Eks. Stempelafgift paa Policerne, som ogsaa vedrører Assuranceselskaberne. I København betale Selskaberne da ogsaa til Kommunens Brandvæsen, og dette Beløb gaar ogsaa gennem Selskaberne, selv om man maaske vil sige, at Selskaberne kun ere Opkrævere. Saa vilde det ærede Medlem have, at udenlandske Selskaber ikke skulde være med. De Betæneligheder, han fremsatte, tør jeg ikke udtale mig rigtig om, jeg tør ikke rigtig tro paa, at det vilde vække nogen Uvillie i Udlandet, om disse Selskaber skulde komme til at give 4,000 Kr. om Aaret til dette Formaal. Jeg synes, at det vilde tage sig lidt mærkeligt ud, om Aktieselskaberne, som have en ret fri Stilling herhjemme, slet ikke skulde være med til at betale, naar man ellers vil paalægge Selskaberne at betale.

Jeg skal slutte med atter at anbefale Forslaget, ogsaa med den sidst omtalte Bestemmelse.

Poul Rasmusen: Hvis tredie Afsnit af dette Forslag ophøjes til Lov, mener jeg, at der ogsaa bør vises et vist Hensyn overfor Hovedstaden. Jeg tænker ikke alene paa, at det Tilskud, som gives til Københavns Politi, er de samme 38,000 Rigsdaler, som det var for snart 50 Aar siden, trods det, at alle Udgifter i den Tid ere stegne, og de statslige Opgaver ere voksede i meget høj Grad. Men jeg tænker navnlig paa de Bestemmelser, som indeholdes i den tidligere nævnte Lov af 1868, som gaa ud paa, at gennem de Assurance-selskaber, som forsikre i faste Ejendomme, faar Københavns Kommune et Bidrag til sit Brandvæsen. Den Gang Loven af 1868 blev udarbejdet i en Kommission, blev det